

Sygn. akt II K 1159/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Anna Skibińska

Protokolant: Katarzyna Jagiełło

po rozpoznaniu 11 lutego 2021

s p r a w y : **K. K.**

syna J. i M. zd. C.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 sierpnia 2020 roku w J. na ulicy (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym przy pierwszym badaniu urządzeniem pomiarowo – kontrolnym 0,50 mg/l alkoholu w wydechanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **K. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k. wymierza mu karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych każda;

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania 19 sierpnia 2020 od godz. 05.50 do godz. 08.55,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. K.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 19 sierpnia 2020 do 18 lutego 2021,

V. na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego **K. K.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1159/20	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>				
<p>1. <u>USTALENIE</u> <u>FAKTÓW</u></p>				
<p><i>Fakty uznane za udowodnione</i></p>				
<p>Lp.</p>	<p>Wskazać oskarżonego.</p>	<p>Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czyn nie przypisano).</p>	<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.</p>	<p>Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.</p>

1	K. K.	Art. 178 a § 1 k.k.	Kierowanie przez K. K. 19 sierpnia 2020 roku w J. na ulicy (...) samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.	Wyjaśnienia oskarżonego – k. 25, 45 Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu – k. 4, Świadectwo wzorcowania – k. 5,
2. OCena DOWOdów				
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
	Wyjaśnienia oskarżonego	Korespondują z pozostałymi dowodami zawartymi w aktach sprawy, brak podstaw do ich kwestionowania		
	Protokoły dotyczące badań stanów trzeźwości, informacja o niekaralności	Treść dokumentów zawartych w aktach sprawy nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości, gdyż zostały one sporządzone w prawidłowy sposób, przez osoby posiadające ku temu stosowne uprawnienia, a ich treść nie była w		

		toku postępowania kwestionowana.		
3. <u>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</u>				
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.		
X	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	K. K.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
Sprawstwo oskarżonego nie budzi wątpliwości. Materiał dowodowy dowodzi, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Czynem tym wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 178 a § 1 k.k.				
4. <u>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</u>				

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
K. K.	I	I	<p>Dokonując wyboru kary Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 k.k. Za okoliczność łagodzącą Sąd przyjął konsekwentne przyznawanie się oskarżonego do popełnienia czynu. Uprzedniej niekaralności Sąd nie przyjął jako okoliczności łagodzącej, albowiem stan taki winien stanowić normę w życiu każdego człowieka. Sąd nie dopatrywał się okoliczności obciążających. Sąd uznał, że karą odpowiednią wobec oskarżonego za popełnienie dwóch opisanych na wstępie przestępstw będzie kara 150 stawek dziennych grzywny. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara uświadomi mu naganność tego typu postępowania oraz winna zapobiec popełnianiu przestępstw w przyszłości, jak</p>	

również spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nie uszło uwadze Sądu, iż tego typu przestępstwa są nagminne w skali całego kraju, stwarzają poważne zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, życia i zdrowia ludzkiego.

Stosownie do art. 33 § 1 i 3 k.k. grzywnę wymierza się w stawkach dziennych, określając liczbę stawek oraz wysokość jednej stawki; jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, najniższa liczba stawek wynosi 10, zaś najwyższa 540. Ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od 10 złotych, ani też przekraczać 2.000 złotych. Mając na uwadze wiek oskarżonego i jego możliwości zarobkowe, stawkę dzienną w wysokości

			20 złotych Sąd ocenił jako odpowiednią.
K. K.	III	III	<p>Art. 42 § 2 k.k. stanowi, że Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177. Art. 42 § 1 k.k. stanowi, że Sąd może orzec zakaz prowadzenia pojazdów określonego rodzaju w razie skazania osoby uczestniczącej w ruchu za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, w szczególności jeżeli z okoliczności popełnionego przestępstwa wynika, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę zagraża bezpieczeństwu w komunikacji.</p> <p>Zgodnie z art. 42 § 2 k.k. w wypadku</p>

			<p>popelnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości obligatoryjne jest orzeczenie przez Sąd środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Biorąc pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego za przestępstwa Sąd uznał za wystarczające zakazanie prowadzenia oskarżonej wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres minimalny.</p>	
K. K.	V	V	<p>Art. 43 a § 2 k.k. stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej</p>	

			10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.W świetle przepisu art. 43 a § 2 k.k. Sąd miał obowiązek orzeczenia wobec oskarżonej świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej pięciu tysięcy złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Mając na uwadze uprzednią niekaralność oskarżonego Sąd orzekł świadczenie pieniężne o jakim mowa w powołanym przepisie w wysokości minimalnej.	
5. <u>Inne ROZSTRZYGNIECIA</u> <u>ZAwarte w WYROKU</u>				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
K. K.	II	II	Art. 63 § 1 i 5 k.k. stanowi, że na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden	

			<p>dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny. Za dzień przyjmuje się okres 24 godzin liczony od chwili rzeczywistego pozbawienia wolności. Stosownie do powołanych przepisów Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w niniejszej sprawie.</p>	
K. K.	IV	IV	<p>Art. 63 § 4 k.k. stanowi, że na poczet orzeczonego środka karnego, o którym mowa w art. 39 pkt 3, zalicza się okres zatrzymania prawa jazdy lub innego odpowiedniego dokumentu. Stosownie do tego przepisu Sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy.</p>	

<p><u>6. Omówienie innych zagadnień</u></p>	
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>	
<p>Oskarżony jest zdolny do zawinienia. Osiągnął on odpowiedni wiek i stopień rozwoju intelektualnego, a więc miał możliwość rozpoznania bezprawności popełnionego czynu. Nie był niepoczytalny, jak również nie pozostawał w usprawiedliwionym błędzie co do bezprawności czynu lub okoliczności ją wyłączającej. Działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, nie pozostawał w stanie wyższej konieczności, nie</p>	

działał w warunkach obrony koniecznej.

Sąd nie znalazł podstaw do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego w związku ze stawianym mu zarzutem.

Prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości jest plagą polskich dróg, jest występkiem powszechnie lekceważonym, a jednocześnie stanowi przyczynę wielu ogromnych ludzkich tragedii. Dlatego też Sąd stoi na stanowisku, że czyn ten winien spotykać się z surową represją karną, tak by uzmysłwić sprawcom i innym osobom nieopłacalność takiego zachowania. Stosownie do art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. Sąd orzekający nie aprobuje przyjęcia, że społeczna szkodliwość czynu, jaki przez oskarżonego został popełniony, miałyby

nie być znaczna.
Dokonując czynu
oskarżony
przejechał odcinek
pomiędzy miejscem
swojego
zamieszkania w
Ł. a miejscem
zatrzymania, czyli
ulicą (...) w J.. Jest
faktem powszechnie
znanym, że
przejechanie takiego
odcinka wymaga
przejechania przez
teren zabudowany w
Ł., następnie teren
niezabudowany
pomiędzy Ł. a J.,
następnie
przejechania przez
teren zabudowany
J., na którym
znajduje się tzw.
Osiedle (...), z gęstą
zabudową domów
jednorodzinnych,
pętlą autobusową,
po przejechaniu
którego znajduje
się ulica (...).
Czyn został co
prawda popełniony
w godzinach
wczesnych,
oskarżony został
zatrzymany o
godzinie 5.50,
jednak nie można
przyjąć, że jest
to pora znikomego
natężenia ruchu,
albowiem jest to
czas, kiedy wiele
osób, podobnie jak
oskarżony, udaje
się do pracy
na godzinę 6.00.
Z tych wszystkich
względów Sąd nie

może przyjąć, że społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego nie jest znaczna.			
7. <u>Koszty procesu</u>			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
K. K.	VI	<p>Art. 624 § 1 k.p.k. stanowi, że Sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Z uwagi na możliwości zarobkowe oskarżonego i jego sytuację życiową Sąd uznał za zasadne zwolnienie go od kosztów sądowych w całości, w szczególności z uwagi na</p>	

	wysokość obciążeń pieniężnych wynikających z wydanego wobec oskarżonego wyroku.	
6. <i>Podpis</i>		

Z:

1. odnotować w rep.,
2. odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia apelacji,
3. kal. 14 dni.

10.03.2021